

Ὁ Γαλλικὸς θίασος.— Ἡ κ. Βαλσαμάκη ἀκολούθησε τὸ παράδειγμα τῶν περισσοτέρων γαλλίδων συναδέλφων τῆς ποῦ ἐπισκέπτονται τὴν πόλιν μας. Μάζεψε ἀπὸ τὶς διάφορες παρισινὲς «Ἀργολίδες» διάφορους ἠθοποιούς ποῦ δὲ βρῖσκαν δουλειὰ—bons pour l' Orient—πῆρε καὶ ἓνα jeune premier τρίτης τάξεως τὸν κ. Lagrenée κι' ἤρθε νὰ καταπλήξῃ τὸ «φραγκολεβανίνικο ἀθηναϊκὸ Κοινό».

Γελάστηκε ὁμως καὶ τὰ χειροκροτήματα ποῦ τῆς ἐχάρισαν οἱ λίγοι φίλοι τῆς δὲν πιστεύω νὰ τὴν ἐνθουσίασαν καὶ τόσο.

Χωρὶς νὰ θέλω νὰ ἐπεκταθῶ, πρέπει νὰ σημειώσω πὼς ἔχει θερμὴ φωνή, ἀλλὰ ἀπαγγέλλει χωρὶς λόγον τραβηχτά, τρεμουλιαστά, μ' ἓνα λόγο ἀλὰ Κονσερβατουάρ. Οἱ κινήσεις τῆς δὲν ἔχουν ὕψη θὰ περιμένε κανεὶς χάρη καὶ τὸ παίξιμό τῆς ἐν γένει εἶναι ἀρκετὰ μέτριο, ρομαντικὸ περισσότερο καὶ «καμποτινίστικο». Ὁ κ. Λαγκρενέ ἔχει καλὴ ἐμφάνιση, καλὸ τέμπρο φωνῆς, ἀλλὰ μέτριο

παίξιμο. Εἶναι χαριτωμένος στὶς κινήσεις του ἀλλὰ ἀνούσιος στὴν ἀπόδοση τοῦ ρόλου του.

Τὸ ρεπερτόριο τῆς κ. Βαλσαμάκη—ἄνθη τοῦ κακοῦ τοῦ παρισινοῦ βουλευάρτου—ὄχι μόνο δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἐνθουσιάσει, ἀλλὰ τὸ ἀποδοκιμάζουμε, ὅταν μᾶς τὸ δίνουν ὄχι πιά ἐρασιτεχνικὰ ταλέντα ἀλλὰ ἠθοποιοὶ τῆς δυνάμεις τῆς Μαρίκας καὶ τῆς Κυβέλης. Ὁ κ. Μερé, Νοζιέρ καὶ Σία μποροῦν νὰ μᾶς ἀφήσουν ἤσυχους.